

439.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW**

z dnia 17 września 1935 r.

w sprawie uzupełnienia ordynacji pocztowej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Ordynację pocztową, ogłoszoną w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 392), uzupełnia się przez dodanie po § 372 nowej części, oznaczonej kolejno jako „Część trzynasta” i zawierającej nowe postanowienia, zawarte w §§ 373 — 400, o brzmieniu następującem:

„Część trzynasta.

**WARUNKI PRZYJMOWANIA, PRZESYŁANIA
I DORECZANIA CZASOPISM.****Postanowienia ogólne.**

§ 373. Czasopismem w rozumieniu postanowien części niniejszej jest wydawnictwo periodyczne, wykonane sposobem drukarskim, które przy zachowaniu kolejnej numeracji ukazuje się pod tym samym tytułem przynajmniej cztery razy w roku i zawiera w każdym egzemplarzu podaną datę i miejscowość wydania.

§ 374. (1) Za części składowe czasopisma uważa się pochodzące od samego wydawcy lub wykonane na jego zamówienie:

- a) dodatkowe czasopisma i ilustracje, objęte ceną prenumeraty lub sprzedaży czasopisma, do którego są dołączone i zaopatrzone w nadruk, wskazujący na ich charakter dodatkowy;
- b) niesamodzielne czasopisma, przeznaczone wyłącznie do wspólnej prenumeraty z czasopismem, przy którym są wysyłane;
- c) wzory materiałów włókienniczych, mody, robótek ręcznych oraz rysunki kroju — dołączone do czasopism, poświęconych sprawom techniki włókienniczej, mody i kraiewiectwa;
- d) oddzielne rysunki, tablice i wykresy, służące do objaśnienia artykułów, zawartych w czasopiśmie;
- e) bezpłatne premje, z wyjątkiem reklam, dołączone w identycznych egzemplarzach do tego samego nakładu czasopisma i oznaczone napisem „Bezpłatna premja” z podaniem tytułu czasopisma lub zapowiedziane w tym charakterze w widocznym miejscu samego czasopisma;

f) niewypełnione blankiety przekazów rozrachunkowych i blankiety nadawcze Pocztowej Kasy Oszczędności, lub na których wskazano tylko tytuł czasopisma oraz bieżący lub najbliższy okres prenumeraty.

(2) Przedmioty, uważane za części składowe czasopisma, mogą być w tym charakterze dołączone do czasopisma tylko w pojedynczych identycznych egzemplarzach i — z wyjątkiem wzorów materiałów włókienniczych oraz robótek ręcznych — powinny być wykonane sposobem mechanicznym na materiałach papierowych.

§ 375. (1) Za nakład czasopisma w rozumieniu ordynacji niniejszej uważa się egzemplarze, zaopatrzone w ten sam numer i datę wydania.

(2) Egzemplarze czasopism o podwójnej lub większej numeracji oraz wysyłane łącznie egzemplarze kilku dziennych nakładów tego samego czasopisma są uważane za egzemplarze pojedyncze i tworzą razem jeden nakład.

§ 376. Nie korzystają z taryfy dla czasopism:

1) czasopisma, wydawane dla celów reklamy i oferowania wytworów lub usług;

2) egzemplarze czasopism, wydawanych częściej niż dwa razy w tygodniu, jeżeli są przeznaczone do doręczenia w miejscu ich nadania, z wyjątkiem egzemplarzy okazowych, nieaktualnych i prospektów czasopisma;

3) wydawane w formie wydawnictw periodycznych:

- a) dzieła powieściowe, poetyckie, naukowe i religijne;
- b) okólniki, komunikaty, sprawozdania i ogłoszenia;
- c) publikacje, które dopiero po złożeniu kilku lub wszystkich egzemplarzy stanowią zamkniętą całość.

§ 377. Czasopisma powinny być opakowane w sposób umożliwiający łatwe sprawdzenie ich zawartości.

§ 378. (1) Waga jednego egzemplarza czasopisma wraz z częściami składowymi i opakowaniem nie może przekraczać 1 kg.

(2) Wymiary czasopisma nie podlegają ograniczeniu.

§ 379. (1) Urzędem nadawczym dla czasopisma jest urząd, w którym wydawca złoży zawiadomienie wysyłkowe.

(2) Jeżeli w tej samej miejscowości jest kilka urzędów, zawiadomienie wysyłkowe może być złożone tylko w urzędzie dworcowym, w jego zaś braku — w urzędzie, oznaczonym numerem pierwszym.

§ 380. Oznaczanie urzędu nadawczego w tytule czasopisma jest wymagane, jeżeli w miejscowości jego wydawania, podanej w czasopiśmie, niema urzędu pocztowego.

Wysyłka aktualnych egzemplarzy czasopisma.

§ 381. (1) Zgłoszenia czasopisma do wysyłki wydawca dokonywa na każdy miesiąc kalendarzo-

wy, w którym czasopismo będzie wysyłane, zapomocą zawiadomienia wysyłkowego (wzór Nr. 1), wydanego kosztem wydawcy.

(2) W zawiadomieniu podaje się ilość nakładów i przypuszczalną ilość egzemplarzy, przeznaczonych do wysyłania w ciągu miesiąca.

(3) Przy zgłaszaniu wydawnictw urzędowych z publikacjami norm prawnych, dla których nie ustalono zgóry terminów wydawania, ilość nakładów należy podać w przybliżeniu.

(4) Przy zgłaszaniu czasopisma nowego wydawca jest obowiązany przedstawić jeden egzemplarz tego czasopisma.

(5) Urząd nadawczy może odmówić przyjęcia nowego czasopisma do wysyłki za opłatą dla czasopism na przeciąg czternastu dni, licząc od następnego dnia po przedstawieniu egzemplarza. Jeżeli okaże się, że zgłoszone czasopismo odpowiada warunkom, przepisany dla czasopism, wydawca, który przy pomocy pocztowej książki nadawczej udowodni, że wysyłał w tym czasie czasopismo jako druki, otrzymuje różnicę między uiszczonymi opłatami za druki, a opłatami, pobieranymi według taryfy dla czasopism.

§ 382. (1) Wysyłka z czasopismem dodatków, które nie mogą być uważane za część składową czasopisma, oraz egzemplarzy reklamowych innego czasopisma z nadrukiem „Egzemplarz reklamowy” powinna być przy przedstawieniu ich wzoru zgłoszona urzędowi nadawczemu równocześnie z czasopismem lub dodatkowo, przed ich nadaniem, przy pomocy osobnego zawiadomienia wysyłkowego.

(2) Dołączone dodatki powinny odpowiadać warunkom, przepisany ordynacją niniejszą dla druków.

(3) Egzemplarze reklamowe mogą zawierać odezwę wydawcy, prospekt prenumeraty i kartkę zamówienia na czasopismo, pod warunkiem, że waga egzemplarza nie przekroczy na skutek tego 1 kg.

§ 383. Wydawca, który na wydawane przez siebie samodzielne czasopisma wprowadził prenumeratę zbiorową, może ich aktualne egzemplarze wysyłać łącznie pod adresem prenumeratorów przy zachowaniu następujących warunków:

- a) zgłoszenie czasopism do łącznej wysyłki powinno być dokonane w zawiadomieniu wysyłkowym na czasopismo główne, którym jest czasopismo, wydawane najczęściej lub też wskazane przez wydawcę w przypadku, gdy czasopisma są wydawane w takich samych odstępach czasu;
- b) wysyłka dodatków i egzemplarzy reklamowych, dołączanych poza czasopismem głównym do innych wysyłanych łącznie egzemplarzy, powinna być zgłoszona w zawiadomieniu wysyłkowym na czasopismo główne lub dodatkowo do rachunku czasopisma głównego.

§ 384. (1) Egzemplarze, zaprenumerowane bezpośrednio u wydawcy, powinny być zaopatrzone w dokładne adresy odbiorców i wysyłane w wspólnych przesyłkach do właściwych urzędów oddawczych.

(2) Czasopisma, przeznaczone dla odprzedawców lub wysyłane w formie przesyłek dworcowych i traktowych, nadaje się w przesyłkach, zaadresowanych bezpośrednio do odbiorców.

(3) Na każdej przesyłce należy oprócz nazwy urzędu oddawczego umieścić tytuł czasopisma z podaniem zawartej w niej ilości egzemplarzy. Inne czasopisma prenumeraty zbiorowej, wysyłane w przesyłce, powinny być również wyszczególnione przez podanie ich tytułu i ilości każdego czasopisma.

(4) Przesyłki z czasopismem, nadawane w większych ilościach do tego samego urzędu oddawczego, oraz przesyłki, przeznaczone do wydania urzędowi oddawczym przez tę samą pocztę ruchomą, powinny być łączone w jedną lub kilka paczek, albo wysyłane w dostarczonych przez urząd workach pocztowych, z oznaczeniem nazwy urzędu oddawczego lub poczty ruchomej. Postanowienia te nie dotyczą gazetowych przesyłek dworcowych i traktowych, które powinny być wysyłane oddzielnie.

(5) Przesyłki z czasopismem, nadawane pod adresem odprzedawców, mogą zawierać ogłoszenia, podające treść czasopisma.

(6) Części składowe czasopisma, dodatki i egzemplarze reklamowe, których z powodu ich właściwości nie można przesłać razem z czasopismem, należy nadawać w oddzielnych przesyłkach, na których podaje się ich zawartość.

§ 385. (1) Wydawca jest obowiązany prowadzić księgę rozsyłkową, zawierającą spis pocztowych urzędów oddawczych, do których czasopismo jest wysyłane. Ilość czasopisma, wysyłaną do każdego urzędu, należy w księdze rozsyłkowej uwidaczniać:

- a) przy wysyłce czasopism, wydawanych częściej niż dwa razy w miesiącu — przy pierwszym nakładzie po 15 dniu miesiąca;
- b) przy wysyłce czasopism, wydawanych dwa razy w miesiącu — przy drugim nakładzie;
- c) przy wysyłce czasopism, wydawanych raz w miesiącu i rzadziej — przy każdym nakładzie.

(2) Jeżeli księga rozsyłkowa dotyczy czasopisma głównego przy łącznej wysyłce czasopism w prenumeracie zbiorowej, należy w pozycjach właściwych urzędów oddawczych wskazać również tytuły pozostałych czasopism. Ilość tych czasopism, wysyłanych do każdego urzędu z czasopismem głównym, należy wyszczególniać tylko w tym przypadku, gdy ich egzemplarze są dołączane do nakładów czasopisma głównego, określonych w ustępie poprzednim.

(3) Wyszczególnienie w księdze rozsyłkowej ilości rozesłanych czasopism powinno nastąpić w przeciągu pięciu dni, licząc od następnego dnia po wysłaniu nakładu.

(4) Wydawca jest obowiązany na każde żądanie urzędu nadawczego przedstawić urzędowi księgę rozsyłkową.

§ 386. (1) Urząd nadawczy ustala plan, czas i miejsce nadawania czasopism, uwzględniając w granicach możliwości życzenia wydawcy.

(2) Jeżeli urząd nadawczy zezwoli na nadawanie czasopism bezpośrednio do poczt ruchomych,

obowiązkiem wydawcy jest uzyskać od Zarządu Kolejowego prawo wstępu na peron stacyjny.

§ 387. (1) Czasopisma powinny być nadawane zapomocą gazetowej książki nadawczej (wzór Nr. 2), sporządzonej kosztem wydawcy, którą prowadzi się przez kalkę.

(2) Do wysłania tego samego nakładu powinna być użyta jedna kartka, której oryginał zatrzymuje urząd nadawczy. Jeżeli nadawanie tego samego nakładu trwa kilka dni, należy w kartce jako datę nadania czasopisma wskazać dzień, w którym nadawanie nakładu zostało ukończone.

(3) Jeżeli przed wydaniem nowego nakładu wydawca wysła dodatkowo egzemplarze z nadanego ostatnio nakładu, należy ich ilość wykazać w osobnej kartce gazetowej książki nadawczej.

(4) W razie, gdy ten sam nakład czasopisma ma kilka wydań, do książki nadawczej należy wpisać wagę egzemplarza z pierwszego, wysyłanego pocztą wydania. Do wagi dolicza się części składowe czasopisma, choćby ich nie dołączono do egzemplarzy pierwszego wydania.

(5) Przy prenumeracie zbiorowej należy w książce nadawczej oprócz czasopisma głównego wykazać datę, numery oraz ilości innych czasopism, wysyłanych łącznie.

§ 388. Równocześnie z nadaniem każdego nakładu wydawca jest obowiązany dostarczyć bezpłatnie urzędowi nadawczemu jeden egzemplarz czasopisma wraz z wszystkimi przedmiotami, dołączoneymi na podstawie §§ 374 i 382.

§ 389. Urząd nadawczy może delegować pracowników urzędu do ekspedycji wydawnictwa, celem dokonania czynności, związanych z kontrolą ilości czasopism, wysyłanych pocztą.

§ 390. (1) Opłaty za nadawane czasopisma pobiera się według ilości wysyłanych egzemplarzy i na podstawie wagi taryfikacyjnej czasopisma, ustalonej zgóry przez urząd nadawczy na każdy kwartał kalendarzowy.

(2) Za wagę taryfikacyjną czasopisma przyjmuje się jego wagę przeciętną w poprzednim kwartale, obliczoną według wpisów do książki nadawczej jako wynik dzielenia, którego dzielną jest suma wag pojedynczych egzemplarzy wraz z częściami składowymi czasopisma z każdego wysłanego w tym czasie nakładu, dzielnikiem zaś — ilość tych nakładów. Urząd może przy wyprowadzaniu wagi przeciętnej pominąć wagę egzemplarzy i ilości nakładów, wydanych po 25 dniu ostatniego miesiąca w kwartale.

(3) Waga taryfikacyjna czasopisma z poprzedniego kwartału obowiązuje nadal w kwartale następnym tego samego roku kalendarzowego, jeżeli różnica między nią a wagą przeciętną nie przekracza 10%.

(4) Za wagę taryfikacyjną dla czasopism nowozgłoszonych, aż do czasu wyprowadzenia wagi przeciętnej, przyjmuje się wagę egzemplarza z pierwszego nakładu.

§ 391. (1) Opłaty za dodatki, określone w § 382, pobiera się za każdy rodzaj, zależnie od ilości i wagi jednostkowej dodatku.

(2) Dla celów taryfikacyjnych rozróżnia się dodatki, odpowiadające warunkom dla druków zwykłych i druków bezadresowych. Przez warunki dla druków bezadresowych rozumie się w tym przypadku jedynie warunki, określające treść, granicę wagi i wymiarów dodatku.

§ 392. Opłaty za egzemplarze reklamowe są pobierane według taryfy dla czasopism, zależnie od ilości i wagi egzemplarza wraz z przedmiotami, dołączonymi na podstawie § 382 ust. (3).

§ 393. Opłaty za egzemplarze aktualne innych czasopism, przesyłane łącznie z czasopismem głównym na zasadach § 383, są pobierane według ich ilości i wagi taryfikacyjnej danego czasopisma.

§ 394. (1) Na poczet należności pocztowych wydawca wpłaca z początkiem miesiąca zaliczkę, której wysokość ustala urząd pocztowy jako sumę opłat za wyszczególnione w zawiadomieniu wysyłkowym:

- a) egzemplarze czasopisma;
- b) egzemplarze innych, przesyłanych wspólnie w prenumeracie zbiorowej czasopism, jeżeli zawiadomienie wysyłkowe dotyczy czasopisma głównego;
- c) zgłoszone do egzemplarzy pod a) i b) dodatki i egzemplarze reklamowe.

(2) Przy wysyłce czasopism, wydawanych raz w tygodniu i częściej, zaliczka powinna być wpłacona w przeciągu pierwszych pięciu dni miesiąca, przy innych czasopismach — przed wysłaniem pierwszego nakładu.

(3) Dodatki i egzemplarze reklamowe, zgłoszone dodatkowo w ciągu miesiąca, powinny być opłacone przed ich rozesłaniem.

(4) W razie wyczerpania zaliczki przed 25 dniem miesiąca wydawca na żądanie urzędu nadawczego jest obowiązany uzupełnić zaliczkę dodatkową wpłatą, którą oblicza się jako sumę opłat za nakłady, pozostałe do wysłania, przyczem przyjmuje się ich wysokość według ilości egzemplarzy najwyższego nakładu, wysłanego w ciągu miesiąca. Nieuzupełnienie zaliczki w ciągu 3 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu wydawcy wezwania, powoduje wstrzymanie wysyłki czasopisma do czasu uzupełnienia zaliczki.

§ 395. (1) Ustalenie należności, związanych z wysyłką czasopisma, i rozrachunek z zaliczki następuje z końcem każdego miesiąca po wysłaniu ostatniego nakładu czasopisma.

(2) Należność, przypadającą pocztom, ustala się na podstawie nadanej w miesiącu ilości egzemplarzy czasopisma oraz egzemplarzy innych czasopism, wysyłanych łącznie z czasopismem głównym w prenumeracie zbiorowej.

(3) Pobrane opłaty za niewysłane dodatki i egzemplarze reklamowe zalicza się na dobro wydawcy tylko w tym przypadku, gdy cała wysyłka lub jej część została pisemnie odwołana przed nadaniem nakładu czasopisma, do którego została zgłoszona.

(4) W razie konfiskaty czasopisma po nadaniu nakładu opłaty pobiera się za egzemplarze, które zo-

stały już wysłane z urzędu nadawczego, przyczem przyjmuje się, że zgłoszone do czasopisma dodatki i egzemplarze reklamowe zostały również wysłane w tej samej ilości.

(5) Należną pocztom różnicę między wpłaconymi a ustalonymi na podstawie rozrachunku należnościami powinien wydawca wpłacić w przeciągu 7 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu mu wezwania. Nieuiszczenie w terminie należności powoduje wstrzymanie przez urząd nadawczy dalszej wysyłki czasopisma.

(6) Różnicę z rozrachunku, należną dla wydawcy, zalicza się na rachunek zaliczki, związanej z wysyłką tego samego czasopisma w najbliższym miesiącu, lub zwraca się wydawcy, jeżeli czasopismo przestanie wychodzić.

(7) Roszczenie pocztom do wydawcy z tytułu należności, związanych z wysyłką czasopisma, które przestało wychodzić, oraz wydawcy do pocztom o zwrot należnej mu z rozrachunku różnicy — przedawnia się w czasie, wskazanym ordynacją niniejszą dla opłat i dopłat pocztowych, licząc od dnia następnego po nadaniu ostatniego nakładu.

§ 396. (1) W razie stwierdzenia, że ogólna ilość nadanych czasopism lub też ilości, wysyłane do poszczególnych urzędów oddawczych, są wyższe od ilości, podanych przez wydawcę w gazetowej książce nadawczej lub w księdze rozsyłkowej, wydawca jest obowiązany uiścić dopłatę w pięciokrotnej wysokości opłat, przypadających za każdy nadliczbowy egzemplarz. Dopłatę w tej samej wysokości nieuiszczonych opłat płaci wydawca, jeżeli do czasopisma dołącza niezgłoszone dodatki i egzemplarze reklamowe, przyczem przyjmuje się, że dodatki i egzemplarze zostały dołączone do całego nakładu czasopisma.

(2) Sumami niewpłaconych dopłat zwiększa się należność pocztom przy sporządzaniu rozrachunku za wysyłkę czasopisma z końcem bieżącego lub najbliższego miesiąca.

(3) Jeżeli przypadki, podane w ustępie pierwszym, zachodzą częściej, lub też jeżeli zostanie kilkakrotnie stwierdzone, że wydawca podaje w gazetowej książce nadawczej niższą wagę egzemplarzy, Minister Poczt i Telegrafów może zarządzić wstrzymanie stosowania taryfy dla czasopism na okres do pół roku.

§ 397. (1) Niedoręczone czasopisma zwraca się wydawcy do miejsca nadania.

(2) Jeżeli w tytule czasopisma nie wskazano urzędu nadawczego, za miejsce nadania czasopisma uważa się podaną miejscowość jego wydawania; w razie podania kilku miejscowości wydawania za miejsce nadania uważa się pierwszą ze wskazanych miejscowości.

§ 398. Czasopisma mogą być dosyłane do innego urzędu pocztowego na pisemne żądanie odbiorcy po uiszczeniu jednorazowo i za każde czasopismo ustalonej w taryfie opłaty; opłatę należy uiszczać znaczkami pocztowymi, nalepianymi na piśmie.

§ 399. Reklamacje pisemne wydawcy lub odbiorcy w sprawie zaginięcia lub późnego doręczenia

aktualnych egzemplarzy czasopisma nie podlegają równoczesnej opłacie, jeżeli są wnoszone za pośrednictwem urzędu nadawczego lub oddawczego. Jeżeli dochodzenia wykaza, że poczta nie ponosi winy, reklamujący jest obowiązany uiszczyć opłatę reklamacyjną, przewidzianą w taryfie.

Wysyłka nieaktualnych i okazowych egzemplarzy oraz prospektów czasopisma.

§ 400. (1) W urzędzie, w którym zostało złożone zawiadomienie wysyłkowe na czasopismo, wydawca może za opłatą dla czasopism, obliczaną według faktycznej wagi przesyłki, nadawać:

- a) egzemplarze nieaktualne czasopisma, jeżeli między datą ich wydania a dniem nadawania nie upłynął okres jednego roku;
- b) egzemplarze okazowe czasopisma;
- c) prospekty czasopisma.

(2) Do egzemplarzy okazowych wydawca może dołączyć przedmioty, przesyłane na podstawie § 382 ust. (3) w egzemplarzach reklamowych. Prospekty czasopisma mogą zawierać kartkę zamówienia na czasopismo oraz blankiet przekazu rozrachunkowego lub blankiet nadawczy Pocztovej Kasy Oszczędności.

(3) Każda przesyłka powinna być zaopatrzona w adres odbiorcy i zależnie od zawartości w jeden z następujących napisów: „Egzemplarze nieaktualne”, „Egzemplarze okazowe”, „Prospekty czasopisma”.

(4) W tej samej przesyłce z egzemplarzami nieaktualnymi lub okazowymi nie wolno wysyłać różnych czasopism, a nadto w przesyłkach z egzemplarzami okazowymi — więcej identycznych egzemplarzy.

(5) Waga jednej przesyłki z egzemplarzami okazowymi lub z prospektami czasopisma nie może przekraczać 1 kg, z egzemplarzami nieaktualnymi — 2 kg.

(6) Należność można uiszczać w gotówce bądź za wszystkie nadawane przesyłki, bądź też oddzielnie za każdą przesyłkę zapomocą maszyny do frankowania albo znaczków pocztowych, do których wartości opłatę zaokrągla się w tym przypadku wzwyż. W razie uiszczania opłat gotówką przesyłki powinny być zaopatrzone w napis „Opłata gotówką” i powinny być nadawane zapomocą pocztowej książki nadawczej.

(7) Przewóz, doręczanie i zwrot egzemplarzy nieaktualnych, okazowych oraz prospektów czasopisma odbywa się na warunkach, przepisanych ordynacją niniejszą dla druków”.

§ 2. Wzory zawiadomienia wysyłkowego (Wzór Nr. 1) oraz gazetowej książki nadawczej (Wzór

Nr. 2), ustalone w załączniku do rozporządzenia niniejszego, włącza się do ordynacji pocztowej jako „Załącznik III do §§ 381 i 387 ordynacji pocztowej”.

§ 3. (1) Wydawcy czasopism, doręczanych do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na podstawie kart prenumeraty, mogą wysyłać egzemplarze tych samych czasopism bez oznaczania na nich adresów prenumeratorów, jeżeli prześlą urzędowi oddawczym spisy prenumeratorów.

(2) Spisy prenumeratorów powinny być przesyłane w następujących terminach:

- a) przy wysyłaniu czasopism, wydawanych częściej niż raz w miesiącu, z początkiem każdego kwartału;
- b) przy wysyłaniu czasopism, wydawanych raz w miesiącu i rzadziej, z początkiem każdego półrocz.

(3) Spisy prenumeratorów i zawiadomienia o zachodzących zmianach w spisach należy wysyłać w przesyłkach z czasopismem.

§ 4. Wagą taryfikacyjną czasopisma w pierwszym kwartale 1936 r. będzie waga przeciętna czasopisma, na której podstawie były pobierane opłaty w 1935 r.

§ 5. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

(2) Z dniem 15 grudnia 1935 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 października 1925 r. w sprawie prenumeraty za pośrednictwem poczty czasopism i wydawnictw periodycznych, wychodzących w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 763), z zastrzeżeniem, że czasopisma i wydawnictwa, zaprenumerowane przed tym terminem, będą w czasie do dnia 31 grudnia 1935 r. przyjmowane do doręczenia na warunkach dotychczasowych.

(3) Z dniem 1 stycznia 1936 r. tracą moc obowiązującą:

- a) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 marca 1932 r. o warunkach, obowiązujących przy przesyłaniu prospektów i okazowych egzemplarzy czasopism i wydawnictw periodycznych, zgłoszonych do prenumeraty za pośrednictwem poczty (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 203);
- b) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 lutego 1933 r. o przesyłaniu egzemplarzy czasopism i wydawnictw periodycznych z ubiegłych okresów prenumeraty (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 121).

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

Załącznik III do §§ 381 i 387
ordynacji pocztowej.

Wzór Nr. 2
(do § 387)
(Wymiary: 210×148 mm).

(Odcisk pieczęci wydawcy)				Kartka Nr.....	
Tytuł czasopisma:	Dzień nadania:	Data	Numer	Ilość nadanych egzemplarzy:	Waga w gramach 1 egzemplarza wraz z częściami składowymi czasopisma:
		nakładu:			
					<div style="text-align: center;"> <p>Datownik</p> </div>
					<p>.....</p> <p>(Podpis pracownika pocztowego)</p>